

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*Prezes SN Tadeusz Ereciński*

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2008 r.,  
skargi A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z  
dnia 30 sierpnia 2007r., sygn. akt III Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa I. K.

przeciwko A. P.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powódki - Miasta Ł.

o eksmisję ,

**odrzuca skargę.**

### Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2007 r. Sąd Okręgowy w Ł. oddalił apelację  
pозwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia  
pozwany zarzucił naruszenie art. 5 k.c. i wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem  
zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia  
powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez  
wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.).  
Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu  
wyodrębnionego wywodu przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz

określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonywającego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił. Wskazał jedynie, że zaskarżone orzeczenie "wywołało dla pozwanego szkodę rzędu 147 000 zł, gdyż taką kwotę pozwany zainwestował w formie nakładów na lokal", oraz że szkodę uprawdopodobnia oświadczenie pozwanego, z którego wynika, jakie nakłady z własnych środków poczynił pozwany na przedmiotowy lokal mieszkalny.

Skarżący wskazywał w skardze, że Sąd naruszył art. 5 k.c. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., II CNP 149/07 (nie publ.) stwierdzono, że zastosowanie w konkretnej sprawie art. 5 k.c. dla oceny zasadności powództwa nie może być uznane jako przypadek rażąco niewłaściwego zastosowania prawa. Pogląd ten należy odpowiednio odnieść do sytuacji gdy sąd oceniając roszczenie uznał, że nie jest ono sprzeczne z art. 5 k.c., która miała miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m. in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.